

שישניים עד שלכסוף תעשר פיון שנישה ראש ומושל מחמת
שמעך את ישראל בהמן שהיה ראשית גוים של עולמך ואחרותיו
עלי עובד וכפה באתי להודיע

אגב באתי להודיע פרעה
ראיתי שגדלים דברי ליעזר
ושיבושים אשר אין להטיל על
הספ' והיה נקרא מסכת פורים
והיה נשדדים כיון השנה
וגמרא דרך קושי ופריקי אשר
ראוי וכוונן ליתן שנה להבזר
ית' שהיללנו מהמן הרע והס'
מתלוצים בוט' לא זו אף זו
שהי' מהכריזו כבודות' לכלימה
והיה מסדרים כמו מערכות
בדבריו ליעזר והי' מוכרי' שם
עליהם כגון באתי המעריב
ערכים וכן כל דרכה ודרכה
אוי' לזונים בו' ובשמוע כל' לא
דוח נפשי מאוד ומאוד הייתי
מצטער והן אמת בהיותו פס'
הבאן המסרתי' כי ע"י ע"ה
חיו מ' והר' נפתלי הכהן נר'
אב"ד ור"מ דק"ק פוזניץ וכו'
באתי לבניו בקובלא רבא
על מעשה רשע ופסע אשר לא
נשמע בואת בישראל אשר לא
יאותן עד שמסרתי לידו והיה
בדעתו לבזר שמת' וכידוי על
המדעם ועל כל מי שיהי' בידו

סיוצא וישרוף ולא נתקיי' מחמת הערדה שהיה עליו והנה המדעים העלים שמו וסם עירו באיזה
מקום סגדפס ודרשתי וחקרתי אצל המשפיע' הבאים לדפוס העורים בעזרות המקובל' אי"ה
ואחרו לי שגדלים כולל כבאך והגידו לי מי הוא א' הרע הזה וגילתי טעם וזכרתי טעמים שכלית
שבעים ותלה על חמשים עד שיסור המכשיל הואת וישראל לפרסם הדבר או וס' וסלח לו ותליל
על כל א' ואימתישאל שיחוקי' בידם דבר זה ס' וכו' ודאי יקרימו נעשה לנפסע ע"כ דברי מעוטין:

באחת עם חזירו אינו מודה על האמת ולומד לשם קנטור ואחרו רז"ל עליו כח שלא נבדל ומכ"ש אם האמת אהו מחזיק את עצמו
בקול נקמתו להראו' כבודו שהוא היה מנצח את' חזירו ושחח במכסל חזריו להתכבד בקל' והוא א' מכ"ד דברים המעכבי' את
התשובה ואע"פ שיש נידו תורה ומעשים טובים יורש את הניהבס ופשיטא שאין רוח המקום נוחה הימנו לכל המתגאה כלו ע"א
וכנ"ע גם הוא תועבה כחות דכתיב תועבה ה' כל גבה לבדוראוי' לנדעו כאסירה כדאיתא דרז"ל גם השכינה ית' מתרחקת מחמו
דכתיב אותו לא אוכל ודרוש רז"ל א"ת אותו אלא אותו גם בעבור זה אין רוח הבריות נוחה היינו וגורם קנאה ושנאה ואחרו רז"ל
לא חרבו ירושלים אלא בשביל שנאת חינוס ומחלוקת כקדח וכעדתו ומחולק על רבו ובאלו חולק על השכינה ותמיד מוחזק מוחזקות
רעות על חזירו וכשיטא שחלנן אותו וזא א' מאלו שאין להם חלק לנב"כ גם בא לכלל חרור וכה רשעו כבחר בלשון הרע שהוא
בסתר יושב לה ב' חמות וחמור כע"א וכנ"ע ע"ש וטמא טמא יקרא אשר יהיה צד א' ור' שהעבר אש הוא כעש שהוא כלו מחמיר
לכל דבריו וכל מיני בניהם שולטין בו ואסור להסתכל בפניו כשהוא כועס מחמור עליו כל הק' ופסות רחמנא ליעזר ואין השכינה
תמונה נגדו וזהו דשע' בנבוכדנאסר כל ידעו אין אלקים כל מומיותיו והכעס בחי' כסיל' וינוח על שהילק חוק לזה בעדאות
והי' נבוכדנאסר גם תמיד דעתו משובת ויש בו ביטול תורה וכל שלשה הקב"ה בוכה על מי שיוכל לילמוד ואינו רוצה א' ב

אמו בשופטני וספינו וז"ל דקמ' אפי' אס' ל' לשחוט בל' א'
כאן יודע דבר זה ובעד נחת יתן זה ס' דא' אפי' בל' ד' לשחוט
ואשרי לזר שגדלים כשנפס' קט' וט' וקאשרי אחריו נזה
במפרשים ונב"כ כתב דזה פ"ה ר"א וס' דאמו ישיגוע דברי
תורה לפי דאמו מועיל אס' לילמוד דבר סליד כבד נב"כ לתר
תו' ב' שהרי אחר ב' א' אותו תפילה שאמר ה' מחולק' ונ' ואפשר
היינו שהביא במדרש זה דא' כי ד' נור' מס' דאמו גו' ע"ש
והכוונה להשמיט לנו ד' שיכיה חביבין עלינו תמיד וישמע
כאלו היה מוכח דבר חסד אך יאמר דשם מוכרח לשמש אותו
וכן איתא שם גבי ריש' ל' שאמר ויל' במור מינוי כו' וכתב נח א'
לפי דקיי' ל' מה שיעד עישה לרבו תלמו' פוסה לרבו ודאסתחם
בתג' א' ת' תלמוד נבדל אחריו ע"ש אך אי אמרנו דנב"כ
מוכרח לימחול על כבודו אף לשמש כאשר עשה הקב"ה בצלמו
וטרוק שחן וא' אף אס' הקב"ה מחול' מ"מ אין האדם נשאי
למחול כו' ע"כ אמר כי ד' גור' ומוכרח לבניא ראי' מדכתיב
תועבה ה' כל גבה לב איסכא ה' כל גבה לב תועבה ה' כמו
שאמר שם וזה רשעים תועבה ה' אלא ז"ל דזה אמר בר' ה' ולא
היה חושש לתקלה כל' וע"כ ז"ל דכל פי' אפי' מקצת בכלל
תועב' היא וכע"ז וזכ"ע כל' וק"ל ע"כ גם אנכי באתי לבקש
שמעו והאזינו וא' תגביהו לאמר מי הוא זה שיוכיח לנו הלא זה
ה' ליבור ואין אנו ממציא כלום מוצד עצמו דברי תוכחה רק מה
שנאמרו ומעט מעזיר ולא במדרש עיקר אלא המעשה ומה ה'
אלקין שאל מחק' כי אס' ליראה והיא עקב הענוה ומה לי
להאריך הלא התכם עיניו בראשו ויקרא מידיו וס' ביום בכל
ספרי מוסר ואל' יאמר ידעתי גם ידעתי שזה הוא הנה' שגב'
לכלל תמיד מידיו יומא ביומא ע"כ מאוד מאוד צריך לדאוב
תמיד לנעל את יצרו ע"כ יהיה ח"כ גבור לילמוד ספר יראה
מידיו וימא ביומא למען יהיה היראה תקוע בלבו וס' ור' פאור'
יסלח לו :

סיוצא וישרוף ולא נתקיי' מחמת הערדה שהיה עליו והנה המדעים העלים שמו וסם עירו באיזה
מקום סגדפס ודרשתי וחקרתי אצל המשפיע' הבאים לדפוס העורים בעזרות המקובל' אי"ה
ואחרו לי שגדלים כולל כבאך והגידו לי מי הוא א' הרע הזה וגילתי טעם וזכרתי טעמים שכלית
שבעים ותלה על חמשים עד שיסור המכשיל הואת וישראל לפרסם הדבר או וס' וסלח לו ותליל
על כל א' ואימתישאל שיחוקי' בידם דבר זה ס' וכו' ודאי יקרימו נעשה לנפסע ע"כ דברי מעוטין: